

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας
(3. Abhidhamma Piṭaka)

05. Θέματα αντιπαράθεσης (05. Kathāvatthupāḷi)

1. Συζήτηση για την ύπαρξη του «ατόμου»
(1. Puggalakathā)

[Kv 1.1, PTS 1-69]

PaliVerse

05. Θέματα αντιπαράθεσης

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στον Κανόνα της Ανώτερης Διδασκαλίας

Θέματα αντιπαράθεσης

1. Συζήτηση για την ύπαρξη του «ατόμου»

1. Αγνή ύψιστη αλήθεια

1. Θετική-αρνητική μέθοδος

1. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Η πεντάδα της προσαρμογής.

2. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να

ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Η τετράδα της αντίκρουσης.

3. Αν όμως εσύ νομίζεις - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'», τότε εσύ εκεί με αυτή την παραδοχή, παραδεχόμενος έτσι, πρέπει να αντικρουστείς έτσι. Τότε σε αντικρούουμε. Και έχεις αντικρουστεί καλά.

Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα.

Η τετράδα της αναίρεσης.

4. Αν αυτό αντικρούστηκε λανθασμένα, έτσι ακριβώς εκεί κοίταξε. Πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,» αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Και εμείς από σένα εκεί με αυτή την παραδοχή, παραδεχόμενοι έτσι, δεν πρέπει να αντικρουστούμε έτσι. Όμως με αντέκρουσες. Και αντικρουστήκαμε λανθασμένα.

Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα.

Η τετράδα της εφαρμογής στη συλλογιστική.

5. Δεν πρέπει να αντικρουστεί έτσι. Τότε λοιπόν αυτό που αντικρούεις - «αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'. Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα. Τότε λοιπόν η αναίρεση που έγινε, αυτή η αναίρεση είναι ανάρμοστη πράξη. Η αποκατάσταση είναι καλά γνωμένη. Η επαναφορά είναι καλά γνωμένη.

Η τετράδα του συμπεράσματος.

Η πρώτη αναίρεση.

1. Αγνή ύψιστη αλήθεια

2. Αρνητική-θετική μέθοδος

6. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Η πεντάδα της αντίθεσης.

7. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Η τετράδα της αντίκρουσης.

8. Αν όμως εσύ νομίζεις - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'», τότε εσύ εκεί με αυτή την παραδοχή, παραδεχόμενος έτσι, πρέπει να αντικρουστείς έτσι. Τότε σε αντικρούουμε. Και έχεις αντικρουστεί καλά.

Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα.

9. Αν αυτό αντικρούστηκε λανθασμένα, έτσι ακριβώς εκεί κοίταξε. Πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,» αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Και εμείς από σένα εκεί με αυτή την παραδοχή, παραδεχόμενοι έτσι, δεν πρέπει να αντικρουστούμε έτσι. Όμως με αντέκρουσες. Και αντικρουστήκαμε λανθασμένα.

Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα.

Η τετράδα της εφαρμογής στη συλλογιστική.

10. Δεν πρέπει να αντικρουστεί έτσι. Τότε λοιπόν αυτό που αντικρούεις - «αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'. Αυτό που εκεί λες - 'πρέπει να ειπωθεί - το άτομο δεν βρίσκεται ως

ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αυτό που είναι ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, από αυτό το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» αυτό είναι λανθασμένο σε σένα. Τότε λοιπόν η αναίρεση που έγινε, αυτή η αναίρεση είναι ανάρμοστη πράξη. Η αποκατάσταση είναι καλά γνωσμένη. Η επαναφορά είναι καλά γνωσμένη.

Η τετράδα του συμπεράσματος.

Η δεύτερη αναίρεση.

2. Ύψιστη αλήθεια ως προς τον τόπο

1. Θετική-αρνητική μέθοδος

11. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Παντού το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «παντού το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'παντού το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «παντού το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'παντού το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η τρίτη αναίρεση.

3. Ύψιστη αλήθεια ως προς τον χρόνο

1. Θετική-αρνητική μέθοδος

12. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Πάντοτε το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «πάντοτε το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'πάντοτε το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «πάντοτε το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'πάντοτε το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η τέταρτη αναίρεση.

4. Ύψιστη αλήθεια ως προς τα μέρη

1. Θετική-αρνητική μέθοδος

13. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Σε όλα το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «σε όλα το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'σε όλα το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «σε όλα το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'σε όλα το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η πέμπτη αναίρεση.

2. Ύψιστη αλήθεια ως προς τον τόπο

2. Αρνητική-θετική μέθοδος

14. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Παντού το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «παντού το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που

εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'παντού το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «παντού το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'παντού το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η έκτη αναίρεση.

3. Ύψιστη αλήθεια ως προς τον χρόνο

2. Αρνητική-θετική μέθοδος

15. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Πάντοτε το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «πάντοτε το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'πάντοτε το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «πάντοτε το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'πάντοτε το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η έβδομη αναίρεση.

4. Ύψιστη αλήθεια ως προς τα μέρη

2. Αρνητική-θετική μέθοδος

16. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Σε όλα το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «σε όλα το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'σε όλα το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «σε όλα το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα', αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'σε όλα το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η οκτάδα της αναίρεσης.

5. Η απλή σύγκριση

17. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

18. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η αντίληψη βρίσκεται... κ.λπ... και οι δραστηριότητες βρίσκονται... κ.λπ... και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως

ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

19. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... και η αισθητήρια βάση της μύτης βρίσκεται... και η αισθητήρια βάση της γλώσσας βρίσκεται... και η αισθητήρια βάση του σώματος βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση του ήχου βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση της οσμής βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση της γεύσης βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση της αφής βρίσκεται... και η αισθητήρια βάση του νου βρίσκεται... και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

20. Και το στοιχείο του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και το στοιχείο του αυτιού βρίσκεται... και το στοιχείο της μύτης βρίσκεται... και το στοιχείο της γλώσσας βρίσκεται... και το στοιχείο του σώματος βρίσκεται... και το υλικό στοιχείο βρίσκεται... και το στοιχείο του ήχου βρίσκεται... και το στοιχείο της οσμής βρίσκεται... και το στοιχείο της γεύσης βρίσκεται... και το στοιχείο της αφής βρίσκεται... και το στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο της ωτικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο ρινικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο γλωσσικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο σωματικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο του νου βρίσκεται... και το στοιχείο της νοητικής συνείδησης βρίσκεται... και το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

21. Και η οφθαλμική ικανότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η ωτική ικανότητα βρίσκεται... και η ρινική ικανότητα βρίσκεται... και η γλωσσική ικανότητα βρίσκεται... και η σωματική ικανότητα βρίσκεται... και η νοητική ικανότητα βρίσκεται... και η ζωτική ικανότητα βρίσκεται... και η ικανότητα της θηλυκότητας βρίσκεται... και η ικανότητα της αρρενωπότητας βρίσκεται... και η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος βρίσκεται... και η ικανότητα του σωματικού πόνου βρίσκεται... και η ικανότητα ευαρέσκειας βρίσκεται... και η ικανότητα δυσαρέσκειας βρίσκεται... και η ικανότητα αταραξίας βρίσκεται... και η ικανότητα της πίστης βρίσκεται... και η ικανότητα της ενεργητικότητας βρίσκεται... και η ικανότητα της μνήμης βρίσκεται... και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης βρίσκεται... και η ικανότητα της σοφίας βρίσκεται... και η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» βρίσκεται... και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται... και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί -

'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

22. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

23. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και το αίσθημα βρίσκεται... κ.λπ... και η αντίληψη βρίσκεται... κ.λπ... και οι δραστηριότητες βρίσκονται... κ.λπ... και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,

και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

24. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,» και η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

25. Και το στοιχείο του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και το στοιχείο του σώματος βρίσκεται... κ.λπ... και το υλικό στοιχείο βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο της αφής βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο της νοητικής συνείδησης βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

26. Και η οφθαλμική ικανότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η ωτική ικανότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

27. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,» και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,» και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η απλή σύγκριση.

6. Η σύγκριση με παραβολή

28. Η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα; Ναι. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

βρίσκεται... κ.λπ... και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η συνείδηση, άλλες οι δραστηριότητες; Ναι. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η συνείδηση, άλλες οι δραστηριότητες, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η συνείδηση, άλλες οι δραστηριότητες, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η συνείδηση, άλλες οι δραστηριότητες, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η συνείδηση, άλλες οι δραστηριότητες, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η συνείδηση, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

34. Η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται... κ.λπ... και η αισθητήρια βάση του νου βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

35. Το στοιχείο του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το στοιχείο του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... το στοιχείο του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το στοιχείο του ματιού βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο της νοητικής συνείδησης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

απελευθερωτικής γνώσης, το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, 'αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

37. Η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο. Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η υλικότητα, άλλο το αίσθημα, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η υλικότητα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

38. Η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αντίληψη βρίσκεται... και οι δραστηριότητες βρίσκονται... και η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

39. Το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αντίληψη βρίσκεται... και οι δραστηριότητες βρίσκονται... και η συνείδηση βρίσκεται... και η υλικότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

40. Η αντίληψη βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και οι δραστηριότητες βρίσκονται... και η συνείδηση βρίσκεται... και η υλικότητα βρίσκεται... και το αίσθημα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη

πραγματικότητα... κ.λπ...

41. Οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η συνείδηση βρίσκεται... και η υλικότητα βρίσκεται... και το αίσθημα βρίσκεται... και η αντίληψη βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

42. Η συνείδηση βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η υλικότητα βρίσκεται... και το αίσθημα βρίσκεται... και η αντίληψη βρίσκεται... και οι δραστηριότητες βρίσκονται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

43. Η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... και η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... η αισθητήρια βάση του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η αισθητήρια βάση του ματιού βρίσκεται... κ.λπ... και η αισθητήρια βάση του νου βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

44. Το στοιχείο του ματιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το στοιχείο του αυτιού βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... το στοιχείο του αυτιού βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... το στοιχείο των φαινομένων βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και το στοιχείο του ματιού βρίσκεται... κ.λπ... και το στοιχείο της νοητικής συνείδησης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ...

45. Η οφθαλμική ικανότητα βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ωτική ικανότητα βρίσκεται... κ.λπ... και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα... κ.λπ... η ωτική ικανότητα βρίσκεται... κ.λπ... η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η οφθαλμική ικανότητα βρίσκεται... κ.λπ... και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα· άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλη η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλη η ικανότητα της τελικής

απελευθερωτικής γνώσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλη η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, και η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλη η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία, και η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η σύγκριση με παραβολή.

7. Η σύγκριση με τη μέθοδο της τετράδας

46. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Η υλικότητα είναι το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα είναι το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα είναι το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα είναι το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα είναι το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

47. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Στην ύλη το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την ύλη το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η ύλη; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ύλη». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ύλη'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ύλη», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ύλη'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

48. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Το αίσθημα είναι το άτομο... κ.λπ... στο αίσθημα το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το αίσθημα το άτομο... κ.λπ... στο άτομο το αίσθημα... κ.λπ...

Η αντίληψη είναι το άτομο... κ.λπ... στην αντίληψη το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αντίληψη το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αντίληψη... κ.λπ...

Οι δραστηριότητες είναι το άτομο... κ.λπ... στις δραστηριότητες το άτομο... κ.λπ... χωριστά από τις δραστηριότητες το άτομο... κ.λπ... στο άτομο οι δραστηριότητες... κ.λπ...

Η συνείδηση είναι το άτομο... κ.λπ... στη συνείδηση το άτομο... κ.λπ... χωριστά από τη συνείδηση το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η συνείδηση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η συνείδηση». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η συνείδηση'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η συνείδηση», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η συνείδηση'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

49. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Η αισθητήρια βάση του ματιού είναι το άτομο... κ.λπ... στην αισθητήρια βάση του ματιού το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αισθητήρια βάση του ματιού το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αισθητήρια βάση του ματιού... κ.λπ... η αισθητηριακή βάση

νοητικών αντικειμένων είναι το άτομο... κ.λπ... στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων... κ.λπ...

Το στοιχείο του ματιού είναι το άτομο... κ.λπ...στο στοιχείο του ματιού το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το στοιχείο του ματιού το άτομο... κ.λπ...στο άτομο το στοιχείο του ματιού... κ.λπ... το στοιχείο των φαινομένων είναι το άτομο... κ.λπ...στο στοιχείο των φαινομένων το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το στοιχείο των φαινομένων το άτομο... κ.λπ... στο άτομο το στοιχείο των φαινομένων... κ.λπ...

Η οφθαλμική ικανότητα είναι το άτομο... κ.λπ... στην οφθαλμική ικανότητα το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την οφθαλμική ικανότητα το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η οφθαλμική ικανότητα... κ.λπ... η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης είναι το άτομο... κ.λπ... στην ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

50. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία»; Ναι. Η υλικότητα είναι το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα είναι το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα είναι το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «η υλικότητα είναι το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'η υλικότητα είναι το άτομο'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

51. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική

ευημερία»; Ναι. Στην ύλη το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την ύλη το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η ύλη... κ.λπ...

Το αίσθημα είναι το άτομο... κ.λπ... στο αίσθημα το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το αίσθημα το άτομο... κ.λπ... στο άτομο το αίσθημα... κ.λπ...

Η αντίληψη είναι το άτομο... κ.λπ... στην αντίληψη το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αντίληψη το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αντίληψη... κ.λπ...

Οι δραστηριότητες είναι το άτομο... κ.λπ... στις δραστηριότητες το άτομο... κ.λπ... χωριστά από τις δραστηριότητες το άτομο... κ.λπ... στο άτομο οι δραστηριότητες... κ.λπ...

Η συνείδηση είναι το άτομο... κ.λπ... στη συνείδηση το άτομο... κ.λπ... χωριστά από τη συνείδηση το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η συνείδηση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η συνείδηση». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η συνείδηση'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η συνείδηση», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η συνείδηση'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

52. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία»; Ναι. Η αισθητήρια βάση του ματιού είναι το άτομο... κ.λπ... στην αισθητήρια βάση του ματιού το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αισθητήρια βάση του ματιού το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αισθητήρια βάση του ματιού... κ.λπ... η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων είναι το άτομο... κ.λπ... στην αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων... κ.λπ...

Το στοιχείο του ματιού είναι το άτομο... κ.λπ... στο στοιχείο του ματιού το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το στοιχείο του ματιού το άτομο... κ.λπ... στο άτομο το στοιχείο του ματιού... κ.λπ... το στοιχείο των φαινομένων είναι το άτομο... κ.λπ... στο στοιχείο των φαινομένων το άτομο... κ.λπ... χωριστά από το στοιχείο των φαινομένων το άτομο... κ.λπ... στο άτομο το στοιχείο των φαινομένων... κ.λπ...

Η οφθαλμική ικανότητα είναι το άτομο... κ.λπ... στην οφθαλμική ικανότητα το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την οφθαλμική ικανότητα το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η οφθαλμική ικανότητα... κ.λπ... η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης είναι το άτομο... κ.λπ... στην ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης το άτομο... κ.λπ... χωριστά από την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης το άτομο... κ.λπ... στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'στο άτομο η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Η σύγκριση με τη μέθοδο της τετράδας.

8. Η πραγματεία για τη λογική των χαρακτηριστικών

53. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Το άτομο είναι με συνθήκη... κ.λπ... το άτομο είναι χωρίς συνθήκη... το άτομο είναι συνθηκοκρατημένο... το άτομο είναι μη συνθηκοκρατημένο... το άτομο είναι αιώνιο... το άτομο είναι μη-αιώνιο... το άτομο είναι με σημάδι... το άτομο είναι χωρίς σημάδι; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. (Συνοπτικά)

54. Το άτομο δεν βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία»; Ναι. Το άτομο είναι με συνθήκη... κ.λπ... το άτομο είναι χωρίς συνθήκη... το άτομο είναι συνθηκοκρατημένο... το άτομο είναι μη συνθηκοκρατημένο... το άτομο είναι αιώνιο... το άτομο είναι μη-αιώνιο... το άτομο είναι με σημάδι... το άτομο είναι χωρίς σημάδι; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. (Συνοπτικά)

Η πραγματεία για τη λογική των χαρακτηριστικών.

9. Ο καθαρισμός της έκφρασης

55. Το άτομο βρίσκεται, βρίσκεται το άτομο; Το άτομο βρίσκεται, βρίσκεται κάτι ως άτομο και κάτι όχι ως άτομο. Το άτομο κάτι βρίσκεται και κάτι δεν βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

56. Το άτομο είναι ύψιστη αλήθεια, η ύψιστη αλήθεια είναι άτομο; Το άτομο είναι ύψιστη αλήθεια, η ύψιστη αλήθεια είναι κάτι ως άτομο και κάτι όχι ως άτομο. Το άτομο είναι κάτι ως ύψιστη αλήθεια και κάτι όχι ως ύψιστη αλήθεια; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

57. Το άτομο υπάρχει, αυτό που υπάρχει είναι άτομο; Το άτομο υπάρχει, αυτό που υπάρχει είναι κάτι ως άτομο και κάτι όχι ως άτομο. Το άτομο υπάρχει ως κάτι και δεν υπάρχει ως κάτι; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

58. Το άτομο υπάρχει, αυτό που υπάρχει είναι άτομο; Το άτομο υπάρχει, αυτό που υπάρχει είναι κάτι ως άτομο και κάτι όχι ως άτομο. Το άτομο είναι κάτι που υπάρχει και κάτι που δεν υπάρχει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

59. Το άτομο υπάρχει, υπάρχει το άτομο; Το άτομο υπάρχει, υπάρχει κάτι ως άτομο και κάτι όχι ως άτομο. Το άτομο κάτι υπάρχει και κάτι δεν υπάρχει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

60. Το άτομο υπάρχει, δεν υπάρχει κάθε άτομο; Ναι... κ.λπ... το άτομο δεν υπάρχει, δεν υπάρχει όχι κάθε άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. (Συνοπτικά)

Ο καθαρισμός της έκφρασης.

10. Η επιδίωξη του προσδιορισμού

61. Στο υλικό στοιχείο υπάρχει υλικό άτομο; Ναι. Στο ηδονικό στοιχείο υπάρχει φιλήδονο άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

62. Στο υλικό στοιχείο υπάρχουν υλικά όντα; Ναι. Στο ηδονικό στοιχείο υπάρχουν φιλήδονα όντα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

63. Στο στοιχείο της άυλης σφαίρας υπάρχει άυλο άτομο; Ναι. Στο ηδονικό στοιχείο υπάρχει φιλήδονο άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

64. Στο στοιχείο της άυλης σφαίρας υπάρχουν άυλα όντα; Ναι. Στο ηδονικό στοιχείο υπάρχουν φιλήδονα όντα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

65. Στο υλικό στοιχείο υπάρχει υλικό άτομο, στο στοιχείο της άυλης σφαίρας υπάρχει άυλο άτομο, και υπάρχει κάποιος που πεθαίνοντας από το υλικό στοιχείο επαναγεννιέται στο στοιχείο της άυλης σφαίρας; Ναι. Το υλικό άτομο διακόπηκε, το άυλο άτομο γεννήθηκε; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

66. Στο υλικό στοιχείο υπάρχουν υλικά όντα, στο στοιχείο της άυλης σφαίρας υπάρχουν άυλα όντα, και υπάρχει κάποιος που πεθαίνοντας από το υλικό στοιχείο επαναγεννιέται στο στοιχείο της άυλης σφαίρας; Ναι. Το υλικό ον διακόπηκε, το άυλο ον γεννήθηκε; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

67. «Σώμα» ή «σαρξ», ή «σαρξ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης; Ναι. «Άτομο» ή «ψυχή», ή «ψυχή» ή «άτομο», θεωρώντας το άτομο ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης; Ναι. Άλλο το σώμα, άλλο το άτομο; Ναι. Άλλη η ψυχή, άλλη η σαρξ; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν «σώμα» ή «σαρξ», ή «σαρξ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, «άτομο» ή «ψυχή», ή «ψυχή» ή «άτομο», θεωρώντας το άτομο ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, άλλο το σώμα άλλο το άτομο· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ψυχή, άλλη η σαρξ». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - '«σώμα» ή «σαρξ», ή «σαρξ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, «άτομο» ή «ψυχή», ή «ψυχή» ή «άτομο», θεωρώντας το άτομο ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, άλλο το σώμα άλλο το άτομο,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ψυχή, άλλη η σαρξ'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλη η ψυχή, άλλη η σαρκ», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «'σώμα' ή 'σαρκ', ή 'σαρκ' ή 'σώμα', θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, 'άτομο' ή 'ψυχή', ή 'ψυχή' ή 'άτομο', θεωρώντας το άτομο ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, άλλο το σώμα άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - '«σώμα» ή «σαρκ», ή «σαρκ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, «άτομο» ή «ψυχή», ή «ψυχή» ή «άτομο», θεωρώντας το άτομο ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, άλλο το σώμα άλλο το άτομο', αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλη η ψυχή, άλλη η σαρκ'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

68. «Σώμα» ή «σαρκ», ή «σαρκ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία»; Ναι. Άλλο το σώμα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Κατανόησε την αντίκρουση. Αν «σώμα» ή «σαρκ», ή «σαρκ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «άλλο το σώμα, άλλο το άτομο». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - '«σώμα» ή «σαρκ», ή «σαρκ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλο το σώμα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως δεν πρέπει να ειπωθεί - «άλλο το σώμα, άλλο το άτομο», τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «'σώμα' ή 'σαρκ', ή 'σαρκ' ή 'σώμα', θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - 'υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - '«σώμα» ή «σαρκ», ή «σαρκ» ή «σώμα», θεωρώντας το σώμα ως αδιαίρετο, αυτό είναι το ίδιο, με ένα νόημα, ίσο, ισότιμο, της ίδιας φύσης, έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία,' αλλά δεν πρέπει να ειπωθεί - 'άλλο το σώμα, άλλο το άτομο'» είναι λανθασμένο. (Συνοπτικά)

Η επιδίωξη του προσδιορισμού.

11. Η επιδίωξη του προσδιορισμού

69. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Αυτό το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ.

70. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Άλλο άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

71. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Αυτός και άλλος μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

72. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Ούτε αυτό μεταναστεύει, ούτε κάποιο άλλο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

73. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Αυτό το άτομο μεταναστεύει, άλλο άτομο μεταναστεύει, αυτός και άλλος μεταναστεύει, ούτε αυτός μεταναστεύει ούτε άλλος μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

74. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο»; Ναι. Δεν ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Αυτός, αφού μεταναστεύσει επτά φορές το μέγιστον, το άτομο· γίνεται αυτός που θέτει τέλος στον υπαρξιακό πόνο, με την εξάλειψη όλων των νοητικών δεσμών».

Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο.

75. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο»; Ναι. Δεν ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Χωρίς εντοπίσιμη αρχή, μοναχοί, είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται»! Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο.

76. Το άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

77. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άνθρωπος γίνεται θεός; Ναι. Ο ίδιος αυτός άνθρωπος είναι εκείνος ο θεός; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

78. Ο ίδιος αυτός άνθρωπος είναι εκείνος ο θεός; Ναι. Αφού ήταν άνθρωπος γίνεται θεός, αφού ήταν θεός γίνεται άνθρωπος, άλλος αυτός που ήταν άνθρωπος, άλλος ο θεός, αυτός που ήταν άνθρωπος είναι ο ίδιος αυτός που μεταναστεύει» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Αν πράγματι μεταναστεύει το ίδιο αυτό άτομο που πέθανε από εδώ στον μεταθανάτιο κόσμο χωρίς να είναι άλλος, τότε έτσι δεν θα υπάρχει θάνατος, ούτε φόνος έμβιων όντων βρίσκεται. Υπάρχει πράξη, υπάρχει επακόλουθο πράξης, υπάρχει επακόλουθο των πράξεων που έγιναν, όταν ωριμάζει το καλό και το φαύλο αυτός ο ίδιος μεταναστεύει» είναι λανθασμένο.

79. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άνθρωπος γίνεται δαίμονας, γίνεται φάντασμα, γίνεται καταδικασμένος στην Κόλαση, γίνεται ζώο, γίνεται καμήλα, γίνεται βόδι, γίνεται γάιδαρος, γίνεται γουρούνι, γίνεται βούβαλος; Ναι. Ο ίδιος αυτός άνθρωπος είναι εκείνος ο βούβαλος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

80. Ο ίδιος αυτός άνθρωπος είναι εκείνος ο βούβαλος; Ναι. Αφού ήταν άνθρωπος γίνεται βούβαλος, αφού ήταν βούβαλος γίνεται άνθρωπος, άλλος αυτός που ήταν άνθρωπος, άλλος ο βούβαλος, αυτός που ήταν άνθρωπος είναι ο ίδιος αυτός που μεταναστεύει» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

Αν πράγματι μεταναστεύει το ίδιο αυτό άτομο που πέθανε από εδώ στον μεταθανάτιο κόσμο χωρίς να είναι άλλος, τότε έτσι δεν θα υπάρχει θάνατος, ούτε φόνος έμβιων όντων βρίσκεται. Υπάρχει πράξη, υπάρχει επακόλουθο πράξης, υπάρχει επακόλουθο των πράξεων που έγιναν, όταν ωριμάζει το καλό και το φαύλο αυτός ο ίδιος μεταναστεύει» είναι λανθασμένο.

81. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν της πολεμικής κάστας γίνεται βραχμάνος; Ναι. Ο ίδιος αυτός της πολεμικής κάστας είναι εκείνος ο βραχμάνος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

82. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν της πολεμικής κάστας γίνεται της εμπορικής κάστας, γίνεται της εργατικής κάστας; Ναι. Ο ίδιος αυτός της πολεμικής κάστας είναι εκείνος της εργατικής κάστας; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

83. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν βραχμάνος γίνεται της εμπορικής κάστας, γίνεται της εργατικής κάστας, γίνεται της πολεμικής κάστας; Ναι. Ο ίδιος αυτός βραχμάνος είναι αυτός της πολεμικής κάστας; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

84. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν της εμπορικής κάστας γίνεται της εργατικής κάστας, γίνεται της πολεμικής κάστας, γίνεται βραχμάνος; Ναι. Ο ίδιος αυτός της εμπορικής κάστας είναι εκείνος ο βραχμάνος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

85. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν της εργατικής κάστας γίνεται της πολεμικής κάστας, γίνεται βραχμάνος, γίνεται της εμπορικής κάστας; Ναι. Ο ίδιος αυτός της εργατικής κάστας είναι αυτός της εμπορικής κάστας; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

86. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Ο ακρωτηριασμένος στο χέρι παραμένει ακρωτηριασμένος στο χέρι, ο ακρωτηριασμένος στο πόδι παραμένει ακρωτηριασμένος στο πόδι, ο ακρωτηριασμένος στα χέρια και τα πόδια παραμένει ακρωτηριασμένος στα χέρια και τα πόδια, ο ακρωτηριασμένος στο αυτί... ο ακρωτηριασμένος στη μύτη... ο ακρωτηριασμένος στα αυτιά και τη μύτη... ο

ακρωτηριασμένος στα δάχτυλα... ο ακρωτηριασμένος στους αντίχειρες... ο ακρωτηριασμένος στους τένοντες... αυτός με παραμορφωμένο χέρι... αυτός με χέρια σαν φτερούγια νυχτερίδας... ο λεπρός... αυτός με όγκους... αυτός με λεύκη... ο φθισικός... ο επιληπτικός... η καμήλα... το βόδι... ο γάιδαρος... το γουρούνι... ο βούβαλος παραμένει βούβαλος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

87. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο»; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι ένα άτομο εισερχόμενο στο ρεύμα που πέθανε από τον ανθρώπινο κόσμο και επαναγεννήθηκε στον κόσμο των θεών, ακόμη και εκεί είναι εισερχόμενος στο ρεύμα; Ναι.

Αν ένα άτομο εισερχόμενο στο ρεύμα που πέθανε από τον ανθρώπινο κόσμο και επαναγεννήθηκε στον κόσμο των θεών, ακόμη και εκεί είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο».

88. Ένα άτομο εισερχόμενο στο ρεύμα που πέθανε από τον ανθρώπινο κόσμο και επαναγεννήθηκε στον κόσμο των θεών, ακόμη και εκεί είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, και γι' αυτόν τον λόγο το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Ένα άτομο εισερχόμενο στο ρεύμα που πέθανε από τον ανθρώπινο κόσμο και επαναγεννήθηκε στον κόσμο των θεών, ακόμη και εκεί είναι άνθρωπος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

89. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Χωρίς να είναι άλλος, χωρίς να εξαφανιστεί, μεταναστεύει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

90. Χωρίς να είναι άλλος, χωρίς να εξαφανιστεί, μεταναστεύει; Ναι. Ο ακρωτηριασμένος στο χέρι παραμένει ακρωτηριασμένος στο χέρι, ο ακρωτηριασμένος στο πόδι παραμένει ακρωτηριασμένος στο πόδι, ο ακρωτηριασμένος στα χέρια και τα πόδια παραμένει ακρωτηριασμένος στα χέρια και τα πόδια, ο ακρωτηριασμένος στο αυτί... ο ακρωτηριασμένος στη μύτη... ο ακρωτηριασμένος στα αυτιά και τη μύτη... ο ακρωτηριασμένος στα δάχτυλα... ο ακρωτηριασμένος στους αντίχειρες... ο ακρωτηριασμένος στους τένοντες... αυτός με παραμορφωμένο χέρι... αυτός με χέρια σαν φτερούγια νυχτερίδας... ο λεπρός... αυτός με όγκους... αυτός με λεύκη... ο φθισικός... ο επιληπτικός... η καμήλα... το βόδι... ο γάιδαρος... το γουρούνι... ο βούβαλος παραμένει βούβαλος; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

91. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Μεταναστεύει μαζί με την ύλη; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Μεταναστεύει μαζί με την ύλη; Ναι. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Μαζί με το αίσθημα... κ.λπ... Μαζί με την αντίληψη... κ.λπ... Μαζί με τις δραστηριότητες... κ.λπ... Μεταναστεύει μαζί με τη συνείδηση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Μεταναστεύει μαζί με τη συνείδηση; Ναι. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

92. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Μεταναστεύει χωρίς ύλη; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Μεταναστεύει χωρίς ύλη; Ναι. Άλλη η ψυχή, άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Χωρίς αίσθημα... κ.λπ... Χωρίς αντίληψη... κ.λπ... Χωρίς δραστηριότητες... κ.λπ... Μεταναστεύει χωρίς συνείδηση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Μεταναστεύει χωρίς συνείδηση; Ναι. Άλλη η ψυχή, άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

93. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Η υλικότητα μεταναστεύει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... η υλικότητα μεταναστεύει; Ναι. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Έτσι είναι το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... κ.λπ... οι δραστηριότητες... κ.λπ... η συνείδηση μεταναστεύει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... η συνείδηση μεταναστεύει; Ναι. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

94. Το ίδιο αυτό άτομο μεταναστεύει από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο; Ναι. Η υλικότητα δεν μεταναστεύει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... η υλικότητα δεν μεταναστεύει; Ναι. Άλλη η ψυχή, άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Έτσι είναι το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... κ.λπ... οι δραστηριότητες... κ.λπ... η συνείδηση δεν μεταναστεύει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... η συνείδηση δεν μεταναστεύει; Ναι. Άλλη η ψυχή, άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.
(Συνοπτικά)

Όταν τα συναθροίσματα διαλύονται, αν αυτό το άτομο διαλύεται· γίνεται η άποψη της εκμηδένισης, η οποία απορρίφθηκε από τον Βούδα.

Όταν τα συναθροίσματα διαλύονται, αν αυτό το άτομο δεν διαλύεται· το άτομο γίνεται αιώνιο, ίσο με το Νιμπάνα.

Η επιδίωξη του προορισμού.

12. Η επιδίωξη του παράγωγου προσδιορισμού

95. Αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Η ύλη είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένη, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση, έχουσα τη φύση της παύσης, υποκείμενη σε μεταβολή; Ναι; Το άτομο επίσης είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

96. Αναφορικά με το αίσθημα... αναφορικά με την αντίληψη... αναφορικά με τις δραστηριότητες... αναφορικά με τη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Η συνείδηση είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένη, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση,

έχουσα τη φύση της παύσης, υποκείμενη σε μεταβολή; Ναι. Το άτομο επίσης είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

97. Αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με την μπλε ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του μπλε ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την κίτρινη ύλη... αναφορικά με την κόκκινη ύλη... αναφορικά με την λευκή ύλη... αναφορικά με την εμφανή ύλη... αναφορικά με την μη-εμφανή ύλη... αναφορικά με την προσκρουστική ύλη... αναφορικά με την μη-προσκρουστική ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του μη-προσκρουστικού ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

98. Αναφορικά με το αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με το καλό αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του καλού ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με το καλό αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του καλού ατόμου; Ναι. Το καλό αίσθημα είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με επιθυμητό αποτέλεσμα, με ευχάριστο αποτέλεσμα, με τερπνό αποτέλεσμα, με αμιγές αποτέλεσμα, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο; Ναι. Και το καλό άτομο είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με επιθυμητό αποτέλεσμα, με ευχάριστο αποτέλεσμα, με τερπνό αποτέλεσμα, με αμιγές αποτέλεσμα, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

99. Αναφορικά με το αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με το φαύλο αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του φαύλου ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με το φαύλο αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του φαύλου ατόμου; Ναι. Το φαύλο αίσθημα είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με ανεπιθύμητο αποτέλεσμα, με δυσάρεστο αποτέλεσμα, με μη τερπνό αποτέλεσμα, με μικτό αποτέλεσμα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο; Ναι. Και το φαύλο άτομο είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με ανεπιθύμητο αποτέλεσμα, με δυσάρεστο αποτέλεσμα, με μη τερπνό αποτέλεσμα, με μικτό αποτέλεσμα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

100. Αναφορικά με το αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με το απροσδιόριστο αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του απροσδιόριστου ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με το απροσδιόριστο αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του απροσδιόριστου ατόμου; Ναι. Το απροσδιόριστο αίσθημα είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Ναι. Το απροσδιόριστο άτομο επίσης είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

101. Αναφορικά με την αντίληψη... αναφορικά με τις δραστηριότητες... αναφορικά με τη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με την καλή συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του καλού ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την καλή συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του καλού ατόμου; Ναι. Η καλή συνείδηση είναι καρποφόρα, με επακόλουθο, με επιθυμητό αποτέλεσμα, με ευχάριστο αποτέλεσμα, με τερπνό αποτέλεσμα, με αμιγές

αποτέλεσμα, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο; Ναι. Και το καλό άτομο είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με επιθυμητό αποτέλεσμα, με ευχάριστο αποτέλεσμα, με τερπνό αποτέλεσμα, με αμιγές αποτέλεσμα, με ευχάριστες συνέπειες, με ευχάριστο επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

102. Αναφορικά με τη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με τη φάυλη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του φάυλου ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με τη φάυλη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του φάυλου ατόμου; Ναι. Η φάυλη συνείδηση είναι καρποφόρα, με επακόλουθο, με ανεπιθύμητο αποτέλεσμα, με δυσάρεστο αποτέλεσμα, με μη τερπνό αποτέλεσμα, με μικτό αποτέλεσμα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο; Ναι. Και το φάυλο άτομο είναι καρποφόρο, με επακόλουθο, με ανεπιθύμητο αποτέλεσμα, με δυσάρεστο αποτέλεσμα, με μη τερπνό αποτέλεσμα, με μικτό αποτέλεσμα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

103. Αναφορικά με τη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με την απροσδιόριστη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του απροσδιόριστου ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την απροσδιόριστη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του απροσδιόριστου ατόμου; Ναι. Η απροσδιόριστη συνείδηση είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένη, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση, έχουσα τη φύση της παύσης, υποκείμενη σε μεταβολή; Ναι. Το απροσδιόριστο άτομο επίσης είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

104. Αναφορικά με το μάτι πρέπει να ειπωθεί «άτομο με μάτι»; Ναι. Όταν το μάτι καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με μάτι κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με το αυτί... αναφορικά με τη μύτη... αναφορικά με τη γλώσσα... αναφορικά με το σώμα... αναφορικά με τον νου πρέπει να ειπωθεί «άτομο με νου»; Ναι. Όταν ο νους καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με νου κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

105. Αναφορικά με τη λανθασμένη άποψη πρέπει να ειπωθεί «άτομο με λανθασμένη άποψη»; Ναι. Όταν η λανθασμένη άποψη καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με λανθασμένη άποψη κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. Αναφορικά με τον λανθασμένο λογισμό... αναφορικά με τη λανθασμένη ομιλία... αναφορικά με τη λανθασμένη πράξη... αναφορικά με τον λανθασμένο βιοπορισμό... αναφορικά με τη λανθασμένη προσπάθεια... αναφορικά με τη λανθασμένη μνήμη... αναφορικά με τη λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση πρέπει να ειπωθεί «άτομο με λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση»; Ναι. Όταν η λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

106. Αναφορικά με την ορθή άποψη πρέπει να ειπωθεί «άτομο με ορθή άποψη»; Ναι. Όταν η ορθή άποψη καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με ορθή άποψη κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με τον ορθό λογισμό... αναφορικά με την ορθή ομιλία... αναφορικά με την ορθή πράξη... αναφορικά με τον

ορθό βιοπορισμό... αναφορικά με την ορθή προσπάθεια... αναφορικά με την ορθή μνήμη... αναφορικά με την ορθή αυτοσυγκέντρωση πρέπει να ειπωθεί «άτομο με ορθή αυτοσυγκέντρωση»; Ναι. Όταν η ορθή αυτοσυγκέντρωση καταπαύσει, πρέπει να ειπωθεί «το άτομο με ορθή αυτοσυγκέντρωση κατέπαυσε»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

107. Αναφορικά με την ύλη, αναφορικά με το αίσθημα υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δύο συναθροίσματα υπάρχει ο προσδιορισμός δύο ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την ύλη, αναφορικά με το αίσθημα, αναφορικά με την αντίληψη, αναφορικά με τις δραστηριότητες, αναφορικά με τη συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με πέντε συναθροίσματα υπάρχει ο προσδιορισμός πέντε ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

108. Αναφορικά με την αισθητήρια βάση του ματιού, αναφορικά με την αισθητήρια βάση του αυτιού υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δύο αισθητήριες βάσεις υπάρχει ο προσδιορισμός δύο ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την αισθητήρια βάση του ματιού, αναφορικά με την αισθητήρια βάση του αυτιού... κ.λπ... αναφορικά με την αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δώδεκα αισθητήριες βάσεις υπάρχει ο προσδιορισμός δώδεκα ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

109. Αναφορικά με το στοιχείο του ματιού, αναφορικά με το στοιχείο του αυτιού υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δύο στοιχεία υπάρχει ο προσδιορισμός δύο ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με το στοιχείο του ματιού, αναφορικά με το στοιχείο του αυτιού... κ.λπ... αναφορικά με το στοιχείο των φαινομένων υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δεκαοκτώ στοιχεία υπάρχει ο προσδιορισμός δεκαοκτώ ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

110. Αναφορικά με την οφθαλμική ικανότητα, αναφορικά με την ωτική ικανότητα υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με δύο ικανότητες υπάρχει ο προσδιορισμός δύο ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... αναφορικά με την οφθαλμική ικανότητα, αναφορικά με την ωτική ικανότητα... κ.λπ... αναφορικά με την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Αναφορικά με είκοσι δύο ικανότητες υπάρχει ο προσδιορισμός είκοσι δύο ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

111. Αναφορικά με την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα υπάρχει ο προσδιορισμός ενός ατόμου; Ναι. Αναφορικά με την ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα υπάρχει ο προσδιορισμός τεσσάρων ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Αναφορικά με την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα υπάρχει ο προσδιορισμός ενός ατόμου; Ναι. Αναφορικά με την ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα υπάρχει ο προσδιορισμός πέντε ατόμων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα υπάρχει μόνο ένα άτομο; Ναι. Στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα υπάρχουν μόνο τέσσερα άτομα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι...

κ.λπ... Στην ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα υπάρχει μόνο ένα άτομο; Ναι. Στην ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα υπάρχουν μόνο πέντε άτομα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

112. Όπως αναφορικά με το δέντρο υπάρχει ο προσδιορισμός της σκιάς, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Όπως αναφορικά με το δέντρο υπάρχει ο προσδιορισμός της σκιάς, και το δέντρο είναι παροδικό και η σκιά είναι παροδική, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου, και η ύλη είναι παροδική και το άτομο είναι παροδικό; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Όπως αναφορικά με το δέντρο υπάρχει ο προσδιορισμός της σκιάς, άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου, άλλη η ύλη, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

113. Όπως αναφορικά με το χωριό υπάρχει ο προσδιορισμός του χωρικού, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Όπως αναφορικά με το χωριό υπάρχει ο προσδιορισμός του χωρικού, άλλο είναι το χωριό, άλλος ο χωρικός, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου, άλλη η ύλη, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

114. Όπως αναφορικά με το βασίλειο υπάρχει ο προσδιορισμός του βασιλιά, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Όπως αναφορικά με το βασίλειο υπάρχει ο προσδιορισμός του βασιλιά, άλλο είναι το βασίλειο, άλλος ο βασιλιάς, έτσι ακριβώς αναφορικά με την ύλη υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου, άλλη η ύλη, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

115. Όπως η αλυσίδα δεν είναι ο δεσμοφύλακας, αυτός που έχει την αλυσίδα είναι ο δεσμοφύλακας, έτσι ακριβώς η ύλη δεν είναι αυτός που έχει ύλη, αυτός που έχει ύλη είναι αυτός που έχει ύλη; Όπως η αλυσίδα δεν είναι ο δεσμοφύλακας, αυτός που έχει την αλυσίδα είναι ο δεσμοφύλακας, άλλη η αλυσίδα άλλος ο δεσμοφύλακας, έτσι ακριβώς η ύλη δεν είναι αυτός που έχει ύλη, αυτός που έχει ύλη είναι αυτός που έχει ύλη, άλλη η ύλη άλλος αυτός που έχει ύλη; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

116. Σε κάθε συνείδηση υπάρχει ο προσδιορισμός του ατόμου; Ναι. Σε κάθε συνείδηση το άτομο γεννιέται, γηράσκει, πεθαίνει, αποθνήσκει, επαναγεννιέται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί «ο ίδιος» ή «άλλος»; Ναι. Όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί «αγόρι» ή «κορίτσι»; Πρέπει να ειπωθεί.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - «ο ίδιος» ή «άλλος», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - 'αγόρι' ή 'κορίτσι'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - ο ίδιος ή άλλος, όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - αγόρι ή κορίτσι'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - «αγόρι» ή «κορίτσι», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - 'ο ίδιος' ή 'άλλος'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'όταν

εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - ο ίδιος ή άλλος, όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - αγόρι ή κορίτσι'» είναι λανθασμένο.

117. Όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - «ο ίδιος» ή «άλλος»; Ναι. Όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - «γυναίκα» ή «άνδρας» ή «οικογενειάρχης» ή «αναχωρητής» ή «θεός» ή «άνθρωπος»; Πρέπει να ειπωθεί.

Κατανόησε την αναίρεση. Αν όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - «ο ίδιος» ή «άλλος», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - 'θεός' ή 'άνθρωπος'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - ο ίδιος ή άλλος, όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - θεός ή άνθρωπος'» είναι λανθασμένο.

Αν όμως όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - «θεός» ή «άνθρωπος», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - 'ο ίδιος' ή 'άλλος'». Αυτό που εκεί λες - «πρέπει να ειπωθεί - 'όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση δεν πρέπει να ειπωθεί - ο ίδιος ή άλλος, όταν εγερθεί η δεύτερη συνείδηση πρέπει να ειπωθεί - θεός ή άνθρωπος'» είναι λανθασμένο... κ.λπ...

118. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι αυτός που βλέπει, αυτό που βλέπει, με αυτό που βλέπει, αυτός βλέπει, με αυτό βλέπει; Ναι. Αν αυτός που βλέπει, αυτό που βλέπει, με αυτό που βλέπει, αυτός βλέπει, αυτό βλέπει, με αυτό βλέπει· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

119. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι αυτός που ακούει... κ.λπ... αυτός που μυρίζει... αυτός που γεύεται... αυτός που αγγίζει... αυτός που συνειδητοποιεί, αυτό που συνειδητοποιεί, με αυτό που συνειδητοποιεί, αυτός συνειδητοποιεί, αυτό συνειδητοποιεί, με αυτό συνειδητοποιεί; Ναι. Αν αυτός που συνειδητοποιεί, αυτό που συνειδητοποιεί, με αυτό που συνειδητοποιεί, αυτός συνειδητοποιεί, αυτό συνειδητοποιεί, με αυτό συνειδητοποιεί· τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

120. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι αυτός που δεν βλέπει, αυτό που δεν βλέπει, με αυτό που δεν βλέπει, αυτός δεν βλέπει, αυτό δεν βλέπει, με αυτό δεν βλέπει; Ναι. Αν αυτός που δεν βλέπει, αυτό που δεν βλέπει, με αυτό που δεν βλέπει, αυτός δεν βλέπει, αυτό δεν βλέπει, με αυτό δεν βλέπει· τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι αυτός που δεν ακούει... κ.λπ... αυτός που δεν μυρίζει... αυτός που δεν γεύεται... αυτός που δεν αγγίζει... αυτός που δεν συνειδητοποιεί, αυτό που δεν συνειδητοποιεί, με αυτό που δεν συνειδητοποιεί, αυτός δεν συνειδητοποιεί, αυτό δεν συνειδητοποιεί, με αυτό δεν συνειδητοποιεί; Ναι. Αν αυτός που δεν συνειδητοποιεί, αυτό που δεν συνειδητοποιεί, με αυτό που δεν συνειδητοποιεί, αυτός δεν συνειδητοποιεί, αυτός δεν

συνειδητοποιεί, αυτό δεν συνειδητοποιεί, με αυτό δεν συνειδητοποιεί· τότε βεβαίως κύριε, δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

121. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «βλέπω εγώ, μοναχοί, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους»! Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα.

122. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «βλέπω εγώ, μοναχοί, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους», και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει την υλικότητα ή βλέπει το άτομο; Βλέπει την υλικότητα. Η υλικότητα είναι το άτομο, η υλικότητα πεθαίνει, η υλικότητα επαναγεννιέται, η υλικότητα επαναγεννιέται σύμφωνα με τις πράξεις; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει την υλικότητα ή βλέπει το άτομο; Βλέπει το άτομο. Το άτομο είναι υλικότητα, αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής, υλικό στοιχείο, μπλε, κίτρινο, κόκκινο, λευκό, αντιληπτό με το μάτι, χτυπά στο μάτι, έρχεται στο πεδίο αίσθησης του ματιού; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει την υλικότητα ή βλέπει το άτομο; Βλέπει και τα δύο. Και τα δύο είναι υλικότητα, αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής, υλικό στοιχείο, και τα δύο είναι μπλε, και τα δύο είναι κίτρινα, και τα δύο είναι κόκκινα, και τα δύο είναι λευκά, και τα δύο είναι αντιληπτά με το μάτι, και τα δύο χτυπούν στο μάτι, και τα δύο έρχονται στο πεδίο αίσθησης του ματιού, και τα δύο πεθαίνουν, και τα δύο επαναγεννιούνται, και τα δύο επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Η επιδίωξη του παράγωγου προσδιορισμού.

13. Η επιδίωξη της ανθρώπινης δράσης

123. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται; Ναι. Ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

124. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Ο δράστης και ο υποκινητής αυτού βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

125. Ο δράστης και ο υποκινητής αυτού βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

126. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του ατόμου βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

127. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

128. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής της μεγάλης γης βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

129. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του μεγάλου ωκεανού βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

130. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του Σινέρου, του βασιλιά των βουνών, βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

131. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το νερό βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του νερού βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

132. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Η φωτιά βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής της φωτιάς βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

133. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Ο αέρας βρίσκεται· ο δράστης και ο υποκινητής του αέρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

134. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των χορταριών, των ξύλων και των δασικών δέντρων βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

135. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Άλλες οι καλές και κακόβουλες πράξεις, άλλος ο δράστης και ο υποκινητής των καλών και κακόβουλων πράξεων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

136. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

137. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται· αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

138. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

139. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται· αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· αυτός που βιώνει το άτομο βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

140. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται· αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· αυτός που βιώνει το Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

141. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται· αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται... κ.λπ... ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται... το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται... το νερό βρίσκεται... η φωτιά βρίσκεται... ο αέρας βρίσκεται... κ.λπ... τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

142. Το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται· αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Άλλο το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων, άλλος αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

143. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

144. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

145. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

146. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· αυτός που βιώνει το άτομο βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

147. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· αυτός που βιώνει το Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

148. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται... ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται... το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται... το νερό βρίσκεται... η φωτιά βρίσκεται... ο αέρας βρίσκεται... κ.λπ... τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

149. Η θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία βρίσκεται; Ναι. Άλλη η θεία ευδαιμονία, άλλος αυτός που βιώνει τη θεία ευδαιμονία; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

150. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

151. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

152. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

153. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· αυτός που βιώνει το άτομο βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

154. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· αυτός που βιώνει το Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

155. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται... κ.λπ... ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται... το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται... το νερό βρίσκεται... η φωτιά βρίσκεται... ο αέρας βρίσκεται... τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

156. Η ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία βρίσκεται; Ναι. Άλλη η ανθρώπινη ευτυχία, άλλος αυτός που βιώνει την ανθρώπινη ευτυχία; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

157. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

158. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

159. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

160. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· αυτός που βιώνει το άτομο βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

161. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· αυτός που βιώνει το Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

162. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται... κ.λπ... ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται... το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται... το νερό βρίσκεται... η φωτιά βρίσκεται... ο αέρας βρίσκεται... τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

163. Η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας βρίσκεται; Ναι. Άλλη η δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας, άλλος αυτός που βιώνει τη δυστυχία στον κόσμο της αθλιότητας; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

164. Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται; Ναι. Αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται, αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Ναι. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

165. Αυτός που βιώνει αυτό βρίσκεται; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

166. Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται, αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Ναι. Το άτομο βρίσκεται· αυτός που βιώνει το άτομο βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

167. Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται, αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Ναι. Το Νιμπάνα βρίσκεται· αυτός που βιώνει το Νιμπάνα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

168. Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται, αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Ναι. Η μεγάλη γη βρίσκεται... κ.λπ... ο μεγάλος ωκεανός βρίσκεται... το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, βρίσκεται... το νερό βρίσκεται... η φωτιά βρίσκεται... ο αέρας βρίσκεται... τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκονται· αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα βρίσκεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

169. Τα βάσανα της κόλασης βρίσκονται, αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης βρίσκεται; Ναι. Άλλα τα βάσανα της κόλασης, άλλος αυτός που βιώνει τα βάσανα της κόλασης; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

170. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης, ο υποκινητής και αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Αυτός πράττει, αυτός βιώνει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

171. Αυτός πράττει, αυτός βιώνει; Ναι. Η ευτυχία και η δυστυχία είναι αυτοδημιουργήτες; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

172. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης, ο υποκινητής και αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Άλλος πράττει, άλλος βιώνει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

173. Άλλος πράττει, άλλος βιώνει; Ναι. Η ευτυχία και η δυστυχία είναι ετεροδημιούργητες; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

174. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης, ο υποκινητής και αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Αυτός και άλλος πράττουν, αυτός και άλλος βιώνουν; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

175. Αυτός και άλλος πράττουν, αυτός και άλλος βιώνουν; Ναι. Η ευτυχία και η δυστυχία είναι και αυτοδημιούργητες και ετεροδημιούργητες; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

176. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης, ο υποκινητής και αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Ούτε αυτός πράττει ούτε αυτός βιώνει, ούτε άλλος πράττει ούτε άλλος βιώνει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

177. Ούτε αυτός πράττει ούτε αυτός βιώνει, ούτε άλλος πράττει ούτε άλλος βιώνει; Ναι. Η ευτυχία και η δυστυχία δεν είναι ούτε αυτοδημιούργητες ούτε ετεροδημιούργητες αλλά τυχαία γεγονημένες; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

178. Οι καλές και κακόβουλες πράξεις βρίσκονται· ο δράστης, ο υποκινητής και αυτός που βιώνει το επακόλουθο των καλών και κακόβουλων πράξεων βρίσκεται; Ναι. Αυτός πράττει, αυτός βιώνει· άλλος πράττει, άλλος βιώνει· αυτός και άλλος πράττουν, αυτός και άλλος βιώνουν· ούτε αυτός πράττει ούτε αυτός βιώνει, ούτε άλλος πράττει ούτε άλλος βιώνει; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

179. Αυτός πράττει, αυτός βιώνει· άλλος πράττει, άλλος βιώνει· αυτός και άλλος πράττουν, αυτός και άλλος βιώνουν· ούτε αυτός πράττει ούτε αυτός βιώνει, ούτε άλλος πράττει ούτε άλλος βιώνει; Ναι. Η ευτυχία και η δυστυχία είναι αυτοδημιούργητες· η ευτυχία και η δυστυχία είναι ετεροδημιούργητες· η ευτυχία και η δυστυχία είναι και αυτοδημιούργητες και ετεροδημιούργητες· η ευτυχία και η δυστυχία δεν είναι ούτε αυτοδημιούργητες ούτε ετεροδημιούργητες αλλά τυχαία γεγονημένες; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

180. Υπάρχει πράξη; Ναι. Υπάρχει δράστης πράξης; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

181. Υπάρχει πράξη, υπάρχει δράστης πράξης; Ναι. Υπάρχει πράττων αυτού; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

182. Υπάρχει πράττων αυτού; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της υπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

183. Υπάρχει πράξη, υπάρχει δράστης πράξης; Ναι. Υπάρχει άτομο, υπάρχει πράττων του ατόμου; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

184. Υπάρχει πράξη, υπάρχει δράστης πράξης; Ναι. Υπάρχει Νιμπάνα, υπάρχει πράττων του Νιμπάνα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

185. Υπάρχει πράξη, υπάρχει δράστης πράξης; Ναι. Υπάρχει η μεγάλη γη... κ.λπ... υπάρχει ο μεγάλος ωκεανός... υπάρχει το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών... υπάρχει το νερό... υπάρχει η φωτιά... υπάρχει ο αέρας... υπάρχουν τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα, υπάρχει πράττων των χορταριών, των ξύλων και των δασικών δέντρων; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

186. Υπάρχει πράξη, υπάρχει δράστης πράξης; Ναι. Άλλη η πράξη, άλλος ο δράστης πράξης; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

187. Υπάρχει επακόλουθο; Ναι. Υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

188. Υπάρχει επακόλουθο, υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Ναι. Υπάρχει αυτός που βιώνει αυτό; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

189. Υπάρχει αυτός που βιώνει αυτό; Ναι. Για αυτόν τον ίδιο δεν υπάρχει τέλος του υπαρξιακού πόνου, δεν υπάρχει οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, δεν υπάρχει τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Υπάρχει επακόλουθο, υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Ναι. Υπάρχει άτομο, υπάρχει αυτός που βιώνει το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

190. Υπάρχει επακόλουθο, υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Ναι. Υπάρχει Νιμπάνα, υπάρχει αυτός που βιώνει το Νιμπάνα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

191. Υπάρχει επακόλουθο, υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Ναι. Υπάρχει η μεγάλη γη... κ.λπ... υπάρχει ο μεγάλος ωκεανός... υπάρχει το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών... υπάρχει το νερό... υπάρχει η φωτιά... υπάρχει ο αέρας... υπάρχουν τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα, υπάρχει αυτός που βιώνει τα χορτάρια, τα ξύλα και τα δασικά δέντρα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

192. Υπάρχει επακόλουθο, υπάρχει αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Ναι. Άλλο το επακόλουθο, άλλος αυτός που βιώνει το επακόλουθο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. (Συνοπτικά)

Η επιδίωξη της ανθρώπινης δράσης.

Το πρώτο κεφάλαιο του καλού.

14. Η επιδίωξη της άμεσης γνώσης

193. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος που εκδηλώνει υπερφυσική δύναμη; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που εκδηλώνει υπερφυσική δύναμη, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

194. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος που ακούει ήχο με το στοιχείο της θείας ακοής... κ.λπ... συνειδητοποιεί τον νου των άλλων... θυμάται τις προηγούμενες ζωές... βλέπει υλική μορφή με τον θείο οφθαλμό... πραγματοποιεί την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που πραγματοποιεί την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

195. Υπάρχει κάποιος που εκδηλώνει υπερφυσική δύναμη, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτός που εκδηλώνει υπερφυσική δύναμη, αυτό είναι το ίδιο άτομο; Αυτός που δεν εκδηλώνει υπερφυσική δύναμη, αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

196. Αυτός που ακούει ήχο με το στοιχείο της θείας ακοής... κ.λπ...αυτός που συνειδητοποιεί τον νου των άλλων... αυτός που θυμάται τις προηγούμενες ζωές... αυτός που βλέπει υλική μορφή με τον θείο οφθαλμό...αυτός που πραγματοποιεί την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός είναι πράγματι το άτομο; Αυτός που δεν πραγματοποιεί την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Η επιδίωξη της άμεσης γνώσης.

15-18. Η επιδίωξη των συγγενών και τα λοιπά

197. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει μητέρα; Ναι. Αν υπάρχει μητέρα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

198. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει πατέρας... κ.λπ... υπάρχει αδελφός... υπάρχει αδελφή... υπάρχει κάποιος της πολεμικής κάστας... υπάρχει βραχμάνος... υπάρχει κάποιος της εμπορικής κάστας... υπάρχει κάποιος της εργατικής κάστας... υπάρχει αυτός που διάγει την οικιακή ζωή... υπάρχει αναχωρητής... υπάρχει θεός... υπάρχει άνθρωπος; Ναι. Αν υπάρχει άνθρωπος, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

199. Θεωρώντας ότι υπάρχει μητέρα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας μητέρα γίνεται μητέρα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας άτομο γίνεται άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... υπάρχει κάποιος που μη όντας πατέρας... κ.λπ... μη όντας αδελφός... μη όντας αδελφή... μη όντας της πολεμικής κάστας... μη όντας βραχμάνος... μη όντας της εμπορικής κάστας... μη όντας της εργατικής κάστας... μη όντας αυτός που διάγει την οικιακή ζωή... μη όντας αναχωρητής... μη όντας θεός... μη όντας άνθρωπος γίνεται άνθρωπος; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας άτομο γίνεται άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

200. Θεωρώντας ότι υπάρχει μητέρα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν μητέρα δεν είναι μητέρα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άτομο δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν πατέρας... αφού ήταν αδελφός... αφού ήταν αδελφή... αφού ήταν της πολεμικής κάστας... αφού ήταν βραχμάνος... αφού ήταν της εμπορικής κάστας... αφού ήταν της εργατικής κάστας... αφού ήταν αυτός που διάγει την οικιακή ζωή... αφού ήταν αναχωρητής... αφού ήταν θεός... αφού ήταν άνθρωπος δεν είναι άνθρωπος; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άτομο δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

19. Η επιδίωξη της διείσδυσης

201. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν είναι αλήθεια ότι υπάρχει ο εισερχόμενος στο ρεύμα; Ναι. Αν υπάρχει ο εισερχόμενος στο ρεύμα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί -«το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

202. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει άπαξ επιστρέφων... κ.λπ... υπάρχει μη-επιστρέφων... υπάρχει Άξιος... υπάρχει απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές... υπάρχει απελευθερωμένος μέσω της σοφίας... υπάρχει μάρτυρας του σώματος... υπάρχει έχων επιτύχει την ορθή άποψη... υπάρχει απελευθερωμένος διά της πίστης... υπάρχει ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία... υπάρχει ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη; Ναι.

Αν υπάρχει ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

203. Θεωρώντας ότι υπάρχει εισερχόμενος στο ρεύμα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας εισερχόμενος στο ρεύμα γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας άτομο γίνεται άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

204. Υπάρχει κάποιος που μη όντας άπαξ επιστρέφων... μη όντας μη-επιστρέφων... μη όντας Άξιος... μη όντας απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές... μη όντας απελευθερωμένος μέσω της σοφίας... μη όντας μάρτυρας του σώματος... μη έχοντας επιτύχει την ορθή άποψη... μη όντας απελευθερωμένος διά της πίστης... μη όντας ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία... μη όντας ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη; Ναι. Υπάρχει κάποιος που μη όντας άτομο γίνεται άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

205. Θεωρώντας ότι υπάρχει εισερχόμενος στο ρεύμα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν εισερχόμενος στο ρεύμα δεν είναι εισερχόμενος στο ρεύμα; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άτομο δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άπαξ επιστρέφων... αφού ήταν μη-επιστρέφων δεν είναι μη-επιστρέφων; Ναι. Υπάρχει κάποιος που αφού ήταν άτομο δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Η επιδίωξη της διείσδυσης.

20. Επιδίωξη της Κοινότητας

206. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχουν τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα; Ναι. Αν υπάρχουν τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

207. Θεωρώντας ότι υπάρχουν τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα εμφανίζονται με την εμφάνιση του Βούδα; Ναι. Το άτομο εμφανίζεται με την εμφάνιση του Βούδα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Το άτομο εμφανίζεται με την εμφάνιση του Βούδα; Ναι. Όταν ο Βούδας, ο Ευλογημένος, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, το άτομο εξολοθρεύτηκε, δεν υπάρχει άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Επιδίωξη της Κοινότητας.

21. Επιδίωξη της ύψιστης αλήθειας

208. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Το άτομο είναι συνθηκοκρατημένο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... το άτομο είναι μη συνθηκοκρατημένο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι.

209. Το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Ναι. Αφήνοντας κατά μέρος το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο, υπάρχει κάποια άλλη τρίτη θέση; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

210. Αφήνοντας κατά μέρος το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο, υπάρχει κάποια άλλη τρίτη θέση; Ναι. Δεν ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Αυτά τα δύο, μοναχοί, είναι στοιχεία. Ποιες δύο; Το συνθηκοκρατημένο στοιχείο και το μη συνθηκοκρατημένο στοιχείο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα δύο στοιχεία»! Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «αφήνοντας κατά μέρος το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο, υπάρχει κάποια άλλη τρίτη θέση».

211. Το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Ναι. Άλλο το συνθηκοκρατημένο, άλλο το μη συνθηκοκρατημένο, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

212. Τα συναθροίσματα είναι συνθηκοκρατημένα, το Νιμπάνα είναι μη συνθηκοκρατημένο, το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Ναι. Άλλα τα συναθροίσματα, άλλο το Νιμπάνα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

213. Η ύλη είναι συνθηκοκρατημένη, το Νιμπάνα είναι μη συνθηκοκρατημένο, το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Ναι. Άλλη η ύλη, άλλο το Νιμπάνα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι. Το αίσθημα... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... η συνείδηση είναι συνθηκοκρατημένη, το Νιμπάνα είναι μη συνθηκοκρατημένο, το άτομο δεν είναι ούτε συνθηκοκρατημένο ούτε μη συνθηκοκρατημένο; Ναι. Άλλη η συνείδηση, άλλο το Νιμπάνα, άλλο το άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

214. Του ατόμου η έγερση γίνεται γνωστή, η παρακμή γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια γίνεται γνωστή; Ναι. Το άτομο είναι συνθηκοκρατημένο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου φαινομένου. Των συνθηκοκρατημένων, μοναχοί, φαινομένων η έγερση γίνεται γνωστή, η παρακμή

γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια γίνεται γνωστή». Του ατόμου η έγερση γίνεται γνωστή, η παρακμή γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια γίνεται γνωστή· τότε λοιπόν το άτομο είναι συνθηκοκρατημένο.

215. Του ατόμου η έγερση δεν γίνεται γνωστή, η παρακμή δεν γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια δεν γίνεται γνωστή; Ναι. Το άτομο είναι μη συνθηκοκρατημένο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «Αυτά τα τρία, μοναχοί, είναι τα χαρακτηριστικά του μη συνθηκοκρατημένου. Των μη συνθηκοκρατημένων, μοναχοί, φαινομένων η έγερση δεν γίνεται γνωστή, η παρακμή δεν γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια δεν γίνεται γνωστή». Του ατόμου η έγερση δεν γίνεται γνωστή, η παρακμή δεν γίνεται γνωστή, η μεταβολή κατά τη διάρκεια δεν γίνεται γνωστή· τότε λοιπόν το άτομο είναι μη συνθηκοκρατημένο.

216. Το άτομο που επέτυχε το τελικό Νιμπάνα υπάρχει στο σκοπό ή δεν υπάρχει στο σκοπό; Υπάρχει στο σκοπό. Το άτομο που επέτυχε το τελικό Νιμπάνα είναι αιώνιο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... δεν υπάρχει στο σκοπό. Το άτομο που επέτυχε το τελικό Νιμπάνα εκμηδενίζεται; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

217. Το άτομο σε εξάρτηση από τι στέκεται; Στέκεται σε εξάρτηση από την ύπαρξη. Η ύπαρξη είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένη, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση, έχουσα τη φύση της παύσης, υποκείμενη σε μεταβολή; Ναι. Το άτομο επίσης είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης, υποκείμενο σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

218. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα»; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

219. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος που βιώνοντας δυσάρεστο αίσθημα... κ.λπ... βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα»; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

220. Υπάρχει κάποιος που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτός που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», αυτός είναι το ίδιο άτομο· αυτός που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα δεν κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Αυτός που βιώνοντας δυσάρεστο αίσθημα... κ.λπ... αυτός που βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», αυτός είναι το ίδιο άτομο· αυτός που βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα δεν κατανοεί «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

221. Υπάρχει κάποιος που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλο το ευχάριστο αίσθημα, άλλος αυτός που βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ευχάριστο αίσθημα»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... άλλο το δυσάρεστο αίσθημα... κ.λπ... άλλο το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, άλλος αυτός που βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα»; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ.

222. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

223. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν υπάρχει κάποιος στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... που διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα; Ναι. Αν υπάρχει κάποιος που διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, τότε βεβαίως κύριε, πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

224. Υπάρχει κάποιος που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Αυτός που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, αυτός είναι πράγματι το άτομο· αυτός που δεν διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

Αυτός που στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, αυτός είναι πράγματι το άτομο· αυτός που δεν διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, αυτός δεν είναι άτομο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

225. Υπάρχει κάποιος που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, και γι' αυτόν τον λόγο το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Άλλο το σώμα, άλλος αυτός που διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... άλλο το αίσθημα... άλλη η συνείδηση... άλλα τα νοητικά φαινόμενα, άλλος αυτός που διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

226. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Ως κενό τον κόσμο παρατήρησε, Μόγκχαράτζα, πάντα μνήμων·
αφού ξεριζώσεις την άποψη περί εαυτού, έτσι θα υπερβείς τον θάνατο·

αυτόν που έτσι παρατηρεί τον κόσμο, ο βασιλιάς του θανάτου δεν τον βλέπει».

Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

227. Το άτομο παρατηρεί; Ναι. Παρατηρεί μαζί με την ύλη, ή παρατηρεί χωρίς την ύλη; Παρατηρεί μαζί με την ύλη. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Παρατηρεί χωρίς την ύλη, άλλη η ψυχή και άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

228. Το άτομο παρατηρεί; Ναι. Παρατηρεί έχοντας μπει μέσα, ή παρατηρεί αφού βγει έξω; Παρατηρεί έχοντας μπει μέσα. Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Παρατηρεί αφού βγει έξω, άλλη η ψυχή και άλλο το σώμα; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ...

229. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «υπάρχει άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα.

230. Δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα»; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «Ένα άτομο, μοναχοί, όταν εγείρεται στον κόσμο εγείρεται για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα.

231. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

232. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «μόνο η δυστυχία εγειρόμενη εγείρεται, μόνο η δυστυχία καταπαύουσα καταπαύει - δεν είναι αβέβαιος, δεν αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, η γνώση του εδώ υπάρχει ανεξάρτητα από άλλους. Σε αυτό το βαθμό

λοιπόν, Κατσάνα, υπάρχει ορθή άποψη». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

233. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είπε η μοναχή Βατζιρά στον Μάρα τον Κακό -

«Γιατί λοιπόν πιστεύεις σε ον, Μάρα, είναι λανθασμένη άποψη σου αυτή; Αυτό είναι αγνός σωρός δραστηριοτήτων, εδώ κανένα ον δεν βρίσκεται.

«Όπως πράγματι από τη συναρμολόγηση μερών, υπάρχει ο ήχος 'άρμα'. έτσι όταν υπάρχουν τα συναθροίσματα, υπάρχει η συμβατική έννοια 'ον'.

«Μόνο η δυστυχία πράγματι εμφανίζεται, η δυστυχία παραμένει και παρέρχεται· τίποτε άλλο εκτός από τη δυστυχία δεν εμφανίζεται, τίποτε άλλο εκτός από τη δυστυχία δεν καταπαύει».

Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

234. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είπε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο - «'Κενός κόσμος, κενός κόσμος', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, λέγεται 'κενός κόσμος';» «Επειδή λοιπόν, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, για αυτό λέγεται 'κενός κόσμος'. Και τι, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό; Το μάτι λοιπόν, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, οι υλικές μορφές είναι κενές... κ.λπ... η οφθαλμική συνείδηση είναι κενή... η οφθαλμική επαφή είναι κενή... ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, το αυτί είναι κενό... κ.λπ... οι ήχοι είναι κενοί... η μύτη είναι κενή... οι οσμές είναι κενές... η γλώσσα είναι κενή... οι γεύσεις είναι κενές... το σώμα είναι κενό... τα απτά αντικείμενα είναι κενά... ο νους είναι κενός... τα νοητικά αντικείμενα είναι κενά... η νοητική συνείδηση είναι κενή... η νοητική επαφή είναι κενή... ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό. Επειδή λοιπόν, Άναντα, είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, για αυτό λέγεται 'κενός κόσμος'». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

235. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «Μοναχοί, αν υπάρχει ένας εαυτός, θα υπήρχε 'κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό για μένα';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Μοναχοί, αν υπάρχει κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό, θα υπήρχε 'ο εαυτός μου';» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Μοναχοί, όταν ένας εαυτός και κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό δεν βρίσκονται ως

αληθινά και σταθερά, εκείνη η τοποθέτηση για απόψεις 'αυτός ο κόσμος είναι ο εαυτός, αυτός πεθαίνοντας θα είμαι μόνιμος, σταθερός, αιώνιος, μη υποκείμενος σε μεταβολή, θα παραμείνω έτσι για πάντα' - δεν είναι αυτό, μοναχοί, ολοκληρωτικά πλήρης ανοησία;» «Πώς θα μπορούσε να μην είναι, σεβάσμιε κύριε· είναι πράγματι, σεβάσμιε κύριε, ολοκληρωτικά πλήρης ανοησία». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

236. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «Υπάρχουν, Σενίγια, αυτοί οι τρεις Διδάσκαλοι στον κόσμο. Ποιοι τρεις; Εδώ, Σενίγια, κάποιος Διδάσκαλος διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, και διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή.

«Εδώ όμως, Σενίγια, κάποιος Διδάσκαλος διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, αλλά δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή.

«Εδώ όμως, Σενίγια, κάποιος Διδάσκαλος δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, και δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή.

«Σε αυτή την περίπτωση, Σενίγια, όποιος Διδάσκαλος διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, και διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή - αυτός ονομάζεται, Σενίγια, Διδάσκαλος οπαδός της διδαχής της αιωνιότητας.

«Σε αυτή την περίπτωση, Σενίγια, όποιος Διδάσκαλος διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, αλλά δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή - αυτός ονομάζεται, Σενίγια, Διδάσκαλος οπαδός της διδαχής του εκμηδενισμού.

«Σε αυτή την περίπτωση, Σενίγια, όποιος Διδάσκαλος δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στην παρούσα ζωή, και δεν διακηρύσσει τον εαυτό ως αληθινό και σταθερό στη μελλοντική ζωή - αυτός ονομάζεται, Σενίγια, Διδάσκαλος πλήρως αυτοφωτισμένος. Αυτοί λοιπόν, Σενίγια, είναι οι τρεις Διδάσκαλοι που υπάρχουν στον κόσμο». Υπάρχει τέτοια ομιλία; Ναι. Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

237. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «στάμνα βουτυρελαίου»; Ναι. Υπάρχει κάποιος που φτιάχνει στάμνα από βουτυρέλαιο; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα».

238. Το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα; Ναι. Δεν είναι ο Ευλογημένος αυτός που λέει την αλήθεια, που μιλά την κατάλληλη στιγμή, που λέει αυτό που είναι πραγματικό, που λέει αυτό που είναι αληθές, που λέει αυτό που είναι αλάνθαστο, που λέει αυτό που δεν είναι διαφορετικά; Ναι. Έχει ειπωθεί από τον Ευλογημένο - «στάμνα λαδιού... στάμνα μελιού... στάμνα μελάσας... στάμνα γάλακτος... στάμνα νερού... δοχείο νερού... δοχείο πόσιμου νερού... πιατέλα πόσιμου νερού... τακτικό γεύμα... τακτικός χυλός ρυζιού»; Ναι. Υπάρχει κάποιος χυλός ρυζιού μόνιμος, σταθερός, αιώνιος, μη υποκείμενος σε μεταβολή; Δεν πρέπει να ειπωθεί έτσι... κ.λπ... Τότε λοιπόν δεν πρέπει να ειπωθεί - «το άτομο βρίσκεται ως ύψιστη αλήθεια και υπέρτατη πραγματικότητα». (Συνοπτικά)

Οι οκτάδες αναιρέσεων σε συντομία, αναφορικά με τα τρεχούμενα·
Με τη συνείδηση πέμπτο το καλό, με την αναφορά στην ομιλία για τις υπερφυσικές δυνάμεις όγδοο.

Επιδίωξη της ύψιστης αλήθειας.

Τέλος της πραγματείας για το άτομο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας. 05. Θέματα αντιπαράθεσης. 1. Συζήτηση για την ύπαρξη του «ατόμου» έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org